

РЕШЕНИЕ

№ 6634

гр. София, 05.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Николова, като разглежда дело номер **9308** по описа за **2012** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Съвета за електронни медии (СЕМ), чрез редовно упълномощения юрисконсулт Ш., срещу Съдебно решение от 19.07.2012 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав по нахд № 7440/2011 г. С последното е отменено наказателно постановление (НП) № 34 от 31.03.2011 г., издадено от председателя на СЕМ, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3000,00 (три хиляди) лв., на осн. чл. 126, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), във вр. с чл. 127, ал. 2 ЗРТ за нарушение на чл. 75, ал. 9, т. 1 ЗРТ.

В касационната жалба се навежда довод за постановяване на обжалваното съдебно решение при неправилно приложение на закона - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1, във вр. с ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Според касатора СРС неправилно е отменил оспореното пред него НП по причина, че при издаването му са допуснати съществени нарушения на материалния закон, които са довели до накърняване на процесуалните права на жалбоподателя. Касаторът оспорва възприетото от състава на СРС, че административнонаказващият орган (АНО) не е посочил защо приема, че съществува опасност за морална вреда на децата. Поддържа,

че при издаването на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и спорното НП са спазени изискванията на чл. 42, чл. 57 и чл. 52, ал. 4 ЗАНН. Предвид изложеното, моли отмяната на решението на СРС и постановяването на решение по същество, с което да бъде потвърдено наказателното постановление. В съдебното заседание касаторът се представлява от юрисконсулт Ш., която поддържа жалбата. По същество моли нейното уважаване.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт К., която от негово име оспорва жалбата. По същество моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Моли обжалваното съдебно решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, XIV-ти касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 34 от 31.03.2011 г., издадено от председателя на СЕМ. Не са изтекли както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установена фактическата обстановка, описана в АУАН и спорното НП. На 22.12.2010г. по програма „Б. К.” в обозначен рекламен блок е излъчена реклама на хазартните игри на „Е.”, определени като такива в писмо на ДКХ № 06-00-90/17.01.2011г. Рекламата съдържа надпис „заплата 2000лв. без работа”, въпрос „Защо кандидатствате за тази позиция” и отговор” Защото цяла година ще получавам заплата от 2000 лв. на месец, без да работя”. След което се появява каритна с фиш на лото „Джакпот”, с печат „одобрен”. За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени доказателства, които се съдържат в административнонаказателната преписка. Събрани са и гласни доказателствени средства – показанията на Е. Х. Е. (актосъставител в хода на административнонаказателното производство) и свидетелите при съставяне на акта – Т. Т. и А. В.. Изслушана е съдебно-техническа експертиза, която е установила, че рекламата е излъчена на 22.10.2012г. в рекламен блок в периода между 12,20 ч. и 13, 20ч., т.е. в гледано от децата време.

Въз основа на така събраните доказателства, съдът е направил извод, че деянието е несъставомерно формулирано в НП, тъй като е налице неяснота защо съществува опасност за морална вреда на децата. СРС е изложил съображения, че не е ясно как процесната реклама е в състояние да доведе до радикална промяна в представите на детето относно неговото разбиране за труда. Съдът е приел, че подходът на наказващият орган е нереалистичен и не би могло да се очаква от краткотрайно

въздействие на една реклама да се постигне негативна промяна в съзнанието на детето.

Административен съд София - град, XIV-ти касационен състав намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е постановено при нарушаване на материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал.1, т.1 във връзка с ал.2 от НПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр.2 от ЗАНН.

Съгласно чл. 75, ал. 9, т. 1 ЗРТ, търговските съобщения не трябва да създават опасност за физическа или морална вреда на децата. Според АУАН и НП чрез директното си внушение за доход без полагане на труд и с призива си за участие в гарантиращите това хазартни игри на Е. излъченото търговско съобщение създава опасност за морална вреда на децата.

Съдът изцяло споделя констатациите на административно-наказващия орган. Последният достатъчно конкретно и ясно е посочил нарушената морална норма: получаване на доход без полагане на труд и призив за участие в хазартни игри. В мотивите на наказателното постановление е изписан целият текст на рекламата, с обозначение за отделните ѝ елементи – глас, надпис, позиция на говорещия. Излъчената реклама е разгледана като цялостно внушение, поради което и административно-наказващият орган не е посочил кои точно отделни обстоятелства от рекламата оказват отрицателно въздействие върху децата. Счита, че това не е процесуално нарушение на административно-производствените правила.

В случая се касае за формално нарушение, от което не е необходимо да са настъпили вредни последици. За да бъде съставомерно деянието, достатъчно е създаването на предпоставки за увреждане, т.е. рекламата да създава опасност за причиняване на морална вреда на децата.

Трудът е основна ценност на всяко общество и гражданите, особено децата, трябва да се възпитават в уважение към него. Правото на труд е защитено и гарантирано от Конституцията. Възнаграждение се дължи за положен труд – това правило е в основата на трудовите правоотношения. Рекламирането на постоянен доход без полагане на труд нарушава ценностните устои на обществото.

От гледна точка на закона деца са всички лица, ненавършили пълнолетие. Скритото внушение за хазартните игри като източник на постоянен доход (заплата) трудно може да се разбере от малолетните деца, но то е съвсем явно за непълнолетните подрастващи деца на възраст от 14 до 18 години. Децата възприемат директно внушението, че едно лице може да получи месечно по 2000 лева без да се труди, за разлика от родителите им например, които се трудят, а получават по-малко. Това възприятие провокира у децата логичен въпрос за смисъла на труда. В никое общество не е морално децата да се възпитават, че могат да получават високи постоянни доходи чрез хазарт. Децата трябва да знаят, че трудът има цена и да уважават родителите си за труда им, а не да им се внушава, че е безсмислено да се полага труд, след като има и друг начин за постоянен доход. Излъчената реклама създава опасност от морална вреда за децата, особено във възрастта между 14 и 18 години.

При така установеното, касационният съд намира, че подадената касационна жалба е основателна, а решението на СРС – незаконосъобразно и неправилно.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 19.07.2012 г. по НАХД № 7440/2011 г., на Софийски районен съд – НО, 104 състав.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № 34 от 31.03.2011 г., издадено от председателя на СЕМ, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3000,00 (три хиляди) лв., на осн. чл. 126, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), във вр. с чл. 127, ал. 2 ЗРТ за нарушение на чл. 75, ал. 9, т. 1 ЗРТ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.